

Groningen. Universiteit. Maar ook talloze straten, huizen, bruggen, pleinen waar herinneringen liggen. Bekende oud-RUG-studenten vertellen over hun speciale plek.

✎ ELLIS ELLENBROEK 📷 ELMER SPAARGAREN

*‘Ik wist:
Shit, die brandweer is voor ons’*

Ik heb heel lang in een kraakhuis gewoond. Er woonden iets van tien mensen, onder wie drie junks. Twee van die junks waren heel lawaaiig, dat was vervelend. Maar die andere was eigenlijk wel okay, hij zat voornamelijk de hele dag te schaken. Hij had zijn habits aardig onder controle. Alleen zat hij soms zonder geld. Je had in die tijd cheques waarmee je geld kon halen bij het postkantoor, ik geloof tot vijfhonderd gulden. Kascheques heetten die, nu weet ik het weer. Ze kwamen in onze gezamenlijke brievenbus waar iedereen zijn post bij elkaar zocht. Af en toe was er een gestolen. Dan wist je hoe laat het was. De junk heeft er ook een keer een van mij gejat. Ik ben naar hem toe gegaan en hij bekende gelijk. Hij heeft me ook terugbetaald. Misschien wel met de kascheque van iemand anders inderdaad.

Een keer hadden we een feestje in de tuin waarbij we een vuurtje hadden gestookt. Ik moest toevallig naar mijn kamer om iets op te halen. Mijn kamer was achter in het huis, boven, en keek uit op de Hoekstraat. Daar zag ik de brandweer staan met grote ladders. Ik wist: Shit, dat is voor ons! Ik als een gek naar beneden. Dat vuur moest uit! Met water en zand hebben we het met zijn allen snel gedoofd. De ladders kwamen boven de daken uit, maar wij zaten fluitend een biertje te drinken. De brandweelieden kwamen aan de deur. Of ze even binnen mochten kijken. Het was toen al zo dat je moest betalen als de brandweer onnodig uitrukte. Vreemd genoeg zagen ze niets meer van ons vuur, dat nog maar net uit was. Misschien dachten ze: We vinden het wel best. En ze vonden het waarschijnlijk ook wel leuk om eens in zo’n studentenhuus te kijken. Het liep dus met een sissert af!